

[Jens Peter Jensen]

ningen af denne lovgivning her, for der er jo nogle kommuner, som er fuldt dækket af den gældende lovs regler, og andre, som har behov for netop den udvidelse, der sker her. Kunne man ikke finde en form for samarbejde dér?

Slutbemærkningen skal være: Skulle vi nu ikke i denne store forsamling være enige om, at halvdelen af glæden ved at holde fri er, at de andre ikke har det? Og det går altså ikke, hvis vi alle sammen vil holde fri på samme tid.

Det kan godt ske, at hvis denne lovgivning bliver gennemført, sker der en ændring i butikstrukturen. Det kan være, der er nogle, der bliver større, og nogle af de mindre eller mellemstore bliver endnu mindre, men ikke nødvendigvis færre, for der bliver mange chancer – også for det, man kalder mand og kone-forretning. Der er en mellemgruppe, som kan komme lidt i klemme, men husk på: Det går ikke an, at vi holder fri alle sammen på samme tid!

Hugo Holm (FP):

Fremskridtspartiet skal hermed udtrykke en vis form for glæde ved det fremsatte lovforslag. Det underer mig dog, at det ikke var muligt totalt at afskaffe den nuværende butikslov, så kunne man jo også undgå yderligere debat på det område. Når man ser på vort naboland Sverige, som vi tit sammenligner os med, må man jo konstatere, at dér ikke findes nogen lov for det område.

Snakken om, at de små købmænd skulle blive færre, eller at nogle ville blive meget større ved en gennemførelse af lovforslaget, mener jeg er ganske ubegrundet. Jeg har til dato ikke set nogen undersøgelse, der kan påvise, at dette skulle være tilfældet. Logisk må det forholde sig modsat. En restriktiv lukkelov tvinger til centraliserede indkøb, og det foregår altid ved indkøbssteder, hvor der er muligheder for det, og det er aldrig hos de mindre forretninger.

Den megen kritik, som er blevet fremført i medierne af bl.a. HK, undersøgelser, som skulle skabe tvivl om lovens virkning, mener jeg ligeledes er ganske ubegrundet. Som jeg vurderer HK's undersøgelser, er jeg af den opfattelse, at HK faktisk ønsker at bruge lukkeloven som en arbejderbeskyttelseslov. En lukkelov vil altid være det modsatte af en arbejderbeskyttelseslov, den vil gøre de ansattes muligheder for mere fleksible arbejdstider stærkt begrænsede, og det samme gælder, når det drejer sig om an-

sattes muligheder for indkøb. Men er sandheden måske ikke en helt anden, nemlig at HK faktisk er bange for, at der skal komme nogle flere i arbejde? For det er jo det, der bliver virkningen af den øgede åbningstid.

Som helhed har lovforslaget også en positiv virkning på beskæftigelsen. Jeg skal derfor tilkendegive, at Fremskridtspartiet er positivt indstillet over for forslaget.

Larsen-Ledet (RV):

Dramatikken er vist ved at ebbe ud i debatten om butikkernes åbningstid. Men det er jo i politik, som det er på så mange områder, at man skal ligesom vænne sig til nye tanker. Man behøver kun at tænke på de fortrædeligheder og indvendinger, vi fra radikal side har mødt, når vi tidligere har rejst kravet om en modernisering af butikkernes åbningstid. Derfor vil jeg ikke lægge skjul på, at vi oplever dagen i dag som noget af en mærkedag – det er kedeligt, at der ikke er flere til stede – fordi vi er nået frem til, at der nu er stor sandsynlighed for, at der kan vedtages et forslag, som gør det lettere for en stor del af befolkningen at foretage de nødvendige indkøb.

Endvidere oplever vi dagen i dag som udtryk for, at det på god demokratisk vis kan nytte at arbejde for det, som man synes der er brug for, og som man finder rigtigt. Det synes jeg er meget værdifuldt. Men vi oplever stadig væk – det er også blevet udtrykt her af tidligere talere – en stor bekymring for de konsekvenser, en ændret åbningstid får, især for de mindre forretninger.

Dertil kan man sige, at for det første er de udvidede åbningstider frivillige. Det betyder, at hvis ikke man har lyst, kan man lade være. Det betyder også, at man kan lave lokale aftaler med kolleger om de tidspunkter, man vil holde åbent. Frivillighed er en meget væsentlig substans i regeringens forslag. Hvis der i et område af Danmark ikke skulle være behov for ændring af åbningstiderne i forhold til nu, så kan man jo lade være! Det er op til hver enkelt.

Nu er skæve arbejdstider jo i øvrigt en ganske normal foreteelse i dagens Danmark: restaurationer, kollektiv trafik, hospitaler, politi. Vi forventer at kunne få en taxa, vi forventer, endnu i hvert tilfælde, at der kører tog, og at der er ambulancer parat, hvis vi har brug for det.

Der er masser af fornødenheder, vi har svært ved at skaffe os. Man kan være enlig, begge æg-